

Sygn. akt IV U 72/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 stycznia 2020 r. w S.

odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 18 grudnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. S. wysokość emerytury na dzień 01 października 2018 roku w kwocie 987,81 (dziewięćset osiemdziesiąt siedem i 81/100) złotych zawierającej zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników.

Sygn. akt IV U 72/19

UZASADNIENIE

Decyzją z (...)2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał A. S. emeryturę od(...) ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku i na podstawie art.26 powyższej ustawy ustalił wysokość emerytury na kwotę 337,78 złotych brutto miesięcznie. Jednocześnie organ rentowy przyznał ubezpieczonemu zwiększenie rolne z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników w kwocie 175,73 złotych. Emerytury nie podwyższono do kwoty najniższej emerytury z uwagi, iż ubezpieczony nie udowodnił okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 25 lat (decyzja z 18 grudnia 2018r. o przyznaniu emerytury k.40 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczony A. S. kwestionując ustaloną przez organ rentowy wysokość emerytury. Ubezpieczony wskazał, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego, który do ustalenia wysokości emerytury nie uwzględnił okresu jej zatrudnienia w Zakładach (...) od 2 stycznia 1981r. do 31 października 1990r. Podniósł, iż jego pracę w powyższym okresie potwierdza dokumentacja osobowa uzyskana z archiwum (...) Urzędu Wojewódzkiego w W., a także zeznania świadków (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że do ustalenia wartości emerytury nie uwzględnił okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 2 stycznia 1981r. do 31 października 1990r. z uwagi na brak wykazu osiąganych zarobków w rozbiściu na poszczególne miesiące. Podniósł, że aby okres ten mógł być zaliczony do ustalenia wysokości kapitału początkowego jako okres składkowy – na podstawie art.6 ust.2 pkt 11 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych konieczne jest wykazanie, że osoba wykonująca taką pracę uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy obowiązującego najniższego wynagrodzenia (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. S. w okresie od 2 stycznia 1981r. do 31 października 1990r. był zatrudniony w (...) Zakładach (...) – Zakładach (...) w M. na stanowisku nakładcy (umowa o pracę nakładczą z 2 stycznia 1981r. oraz świadectwo pracy z 31 października 1990r. wystawione przez M. Zakłady (...) w M. k.15-17 i 26-27 akt osobowych ubezpieczonego). W okresie powyższego zatrudnienia ubezpieczony jako nakładca szył w domu cholewki do obuwia. Pracodawca określał miesięczne normy wytwarzanego obuwia. Miesięczne wynagrodzenie ubezpieczonego było obliczane od sztuki i wynosiło co najmniej połowę najniższego wynagrodzenia obowiązującego w tym okresie. Obok wynagrodzenia zasadniczego ubezpieczony otrzymywał premię regulaminową i dodatek rodzinny na trójkę dzieci. W okresie pracy jako nakładca ubezpieczony korzystał z urlopów wypoczynkowych. Okres zatrudnienia ubezpieczonego w powyższym Zakładach wynosi 9 lat i 10 miesięcy (pismo dot. zmiany warunków wynagrodzenia oraz karty urlopowe k.19-20 i 28-34 akt osobowych, zeznania świadków T. S. i M. W. k.10v akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.21 akt sprawy).

Pracę jako nakładca ubezpieczony łączył z pracą w gospodarstwie rolnym teściowej. W okresie pracy jako nakładca żona ubezpieczonego nie pozostawała w zatrudnieniu (zeznania ubezpieczonego k.21 akt sprawy).

Wysokość emerytury ubezpieczonego - obliczona przy uwzględnieniu okresu zatrudnienia ubezpieczonego w charakterze chałupnika w (...) Zakładach (...) – Zakładach (...) w M. od 2 stycznia 1981r. do 31 października 1990r. wraz ze zwiększeniem rolnym z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników wynosi od 1 października 2018r., tj. od daty nabycia prawa do świadczenia – 987,81 złotych brutto miesięcznie (projekt decyzji przedstawiony przez organ rentowy k.25 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.174 ust.2 pkt 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy, czy przed 1 stycznia 1999r., okresy składkowe, o których mowa w art.6 ustawy oraz okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 ustawy. Przepis art.6 ust.2 pkt 11 lit.a w/w ustawy stanowi natomiast, że okresami składkowymi są przypadające przed dniem 15 listopada 1991r. okresy wykonywania na obszarze Państwa Polskiego pracy nakładczej objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki, jeżeli w tym okresie osoba wykonująca taką pracę uzyskała wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy obowiązującego najniższego wynagrodzenia, określonego na podstawie przepisów Kodeksu pracy.

Ustalenia Sądu pokazują, że z uwagi na brak danych o wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego w okresie pracy na stanowisku nakładcy od 2 stycznia 1981r. do 31 października 1990r. organ rentowy nie zaliczył wskazanego okresu jako okresu składkowego (vide: decyzja z 18 grudnia 2018r. o przyznaniu emerytury k.40 akt emerytalnych). W złożonym odwołaniu ubezpieczony zakwestionował niezaliczenie okresu pracy nakładczej jako okresu składkowego. Analizując okoliczności sprawy Sąd stwierdził, że zachodzą okoliczności przemawiające za uwzględnieniem twierdzeń ubezpieczonego, że w okresie pracy nakładczej od 2 stycznia 1981r. do 31 października 1990r. w (...) Zakładach

(...) – Zakładach (...) w M. osiągał wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy obowiązującego najniższego wynagrodzenia. Poza sporem jest, że ubezpieczony nie dysponuje zaświadczeniem o wysokości wynagrodzenia i z przyczyn obiektywnych ,tj. z uwagi na upływ ponad 30 lat i niemożność uzyskania dokumentacji płacowej nie jest w stanie dowodu takiego przedstawić. Ze świadectwa pracy ubezpieczonego wystawionego przez M. Zakłady (...) w M. (k.26-27 akt osobowych), nadesłanego wraz z dokumentacją osobową ubezpieczonego przez archiwum (...) Urzędu Wojewódzkiego w O. wynika jednak, że na wynagrodzenie ubezpieczonego obok wynagrodzenia zasadniczego akordowego liczonego wg cen za jednostkę obuwia składała się premia regulaminowa. Powyższa okoliczność połączona ze spójnymi zeznaniami świadków T. S. i M. W. oraz zeznaniami samego A. S., z których wynika, że w każdym miesiącu wypracowywał określoną normę, a oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał również dodatek rodzinny na trójkę dzieci, uzasadnia wniosek, że w spornym okresie ubezpieczony uzyskiwał wynagrodzenie osiągające próg w wysokości co najmniej połowy obowiązującego najniższego wynagrodzenia, określonego na podstawie przepisów Kodeksu pracy. W niniejszej sprawie istotna jest okoliczność, że w okresie pracy jako nakładca ubezpieczony korzystał z urlopów wypoczynkowych (karty urlopowe k.28-34 akt osobowych). Zgodnie bowiem do regulacją §14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1975r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą (Dz. U. z dnia 20 stycznia 1976r.) prawo do corocznego, nieprzerwanego, płatnego urlopu wypoczynkowego w wymiarze określonym w przepisach art.154 i 155 Kodeksu pracy przysługiwało wyłącznie wykonawcy uzyskującemu z tytułu pracy nakładczej wynagrodzenie w wysokości co najmniej 50% wynagrodzenia uznanego aktualnie za najniższe dla pracowników gospodarki społecznej. Okoliczność ta wiarygodnym czyni twierdzenia ubezpieczonego, że w okresie pracy nakładczej od 2 stycznia 1981r. do 31 października 1990r. w (...) Zakładach (...) – Zakładach (...) w M. osiągał wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy obowiązującego najniższego wynagrodzenia

Mając na uwadze powyższe względy Sąd uwzględnił odwołanie ubezpieczonego i na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję z 18 grudnia 2018r. w ten sposób, że uwzględniając okresy pracy ubezpieczonego w charakterze nakładcy ustalił wysokość emerytury – wg stanu na datę jej przyznania ,tj. 1 października 2018r. na kwotę 987,81 złotych brutto miesięcznie zawierającą zwiększenie z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników (vide: projekt decyzji organu rentowego k.25 akt sprawy).